

INNFILL GRØNERLØKKA

Stolmakergata 19, "Lille New York", Oslo

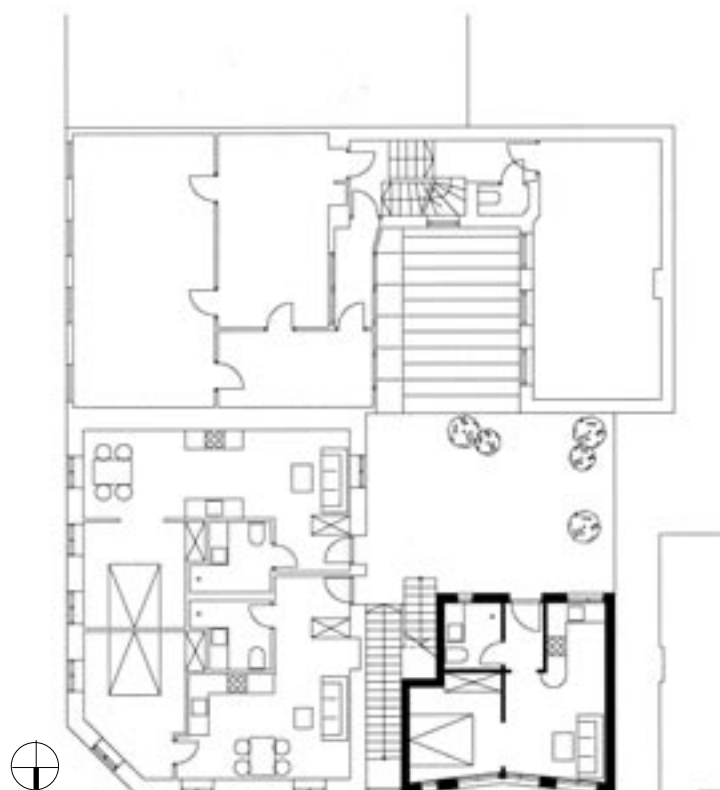
ARKITEKT: SIVILARKITEKT MNAL RICHARD ENGELBREKTSON

Tekst: Richard Engelbrektson

Foto: Jiri Havran

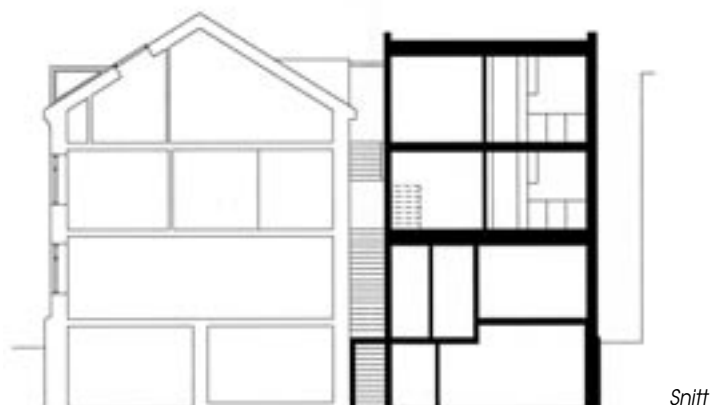

Fasade mot Stolmakergata

Plan 2. etasje

Oppgaven begynte med ombygging og rehabilitering av nabobygningen, Markveien 55. Denne besto av en trebygning i to etasjer, én av tre gjenværende trebygninger på Grünerløkka fra 1850-årene benevnt som «lille New York», samt en bakenforliggende murbygning fra 1870-årene. Disse bygningene ble knyttet sammen på gateplan, slik at en fikk en sammenhengende butikketasje.

Snitt

Bygningen helt til venstre på bildet er Markveien 55, én av tre gjenværende trebygninger på Grünerløkka fra 1850-årene benevnt som «lille New York». Ombyggingen og rehabiliteringen startet her. Hjørnebygningen er Grünerløkkas eldste gjenværende murhus, Stolmakergata 19.

Adresse:	Stolmakergata 19, 0551 Oslo
Byggherre:	Spabo Eiendom as
Arkitekt:	Sivilarkitekt mnal Richard Engelbrektsen Medarbeider: Sivilarkitekt Tanja Vardund
Entreprenør:	Calisto as
Byggeår:	2003/2004
Areal:	170 m ² brutto + 92 m ² kjeller
Byggekostnad:	ca 5 mill
Konstruksjon:	Bærende vegger av 300 mm pusset Isoblokk. Plasstøpte dekker. Teglforblending på bindingsverk mot Stolmakergata.
Materialer:	Mot gaten er ytterveggen forblendet med teglstein type Randers 441 dobbeltbrent med norsk normalformat, murt i en variant av flamsk munkeforband og fuget med mørtel tilpasset steinfargen. Mot bakgården er ytterveggene i Isoblokk, pusset og malt.

Bygningene hadde rommet et pølsemakerverksted/røkeri og en kjent kjøttbutikk på Grünerløkka.

Under rehabiliteringen ble også Grünerløkkas eldste gjenværende murhus, Stolmakergata 19 (nabobygning mot Markveien og hjørnegård mot Stolmakergata) kjøpt etter en brann. Denne hadde foruten en butikketasje og to boligetasjer, en bakgård på 90 m² mot Stolmakergata som det var mulig og ønskelig å bebygge.

Fasade mot Stelmakergata

Utsikt mot Markveien 55

Bakgården sett fra Markveien 55

Tomten/eksisterende bygg var regulert til forretning i 1. etg. og bolig i 2. og 3. etg.

Ideen slik den senere ble gjennomført var å bebygge hele 1. etg. og flytte bakgården opp på plan 2 for å få lys og utsikt mot resten av det indre gårdsrommet i kvartalet. Denne bakgården ble adkomsten til fire leiligheter i eksisterende bygg og til to hybelleiligheter hver på 32 m² i nybygget.

Når det gjaldt hvordan vi skulle møte byen, var utfordringen å finne en form og et uttrykk som fremhevet både det historiske/nabobygningene og vår tid. Løsningen ble en murbygning med etter forholdene store glassvinduer, flatt tak og en liten knekk i fasaden for å si «her er jeg» – dvs å prøve å gjøre bygget litt større enn det egentlig er.

Uttrykket mot fellesareal/bakgård måtte bli noe lukket av hensyn til de branntekniske forhold.

Dette konsept fikk vi Byantikvarens og Plan- og bygningsetatens fulle aksept for, selv om det innebar en del dispensasjoner.

Valg av tegl

Det ble tidlig fra arkitekt uttrykt ønske om å ha en teglfasade, og at denne skulle ha en farge tilpasset det historiske bygningsmiljøet. En pusset og pigmentert fasade ville ikke gi den stoffligheten som fasaden trengte.

Vi valgte Randers 441 dobbeltbrent med norsk normalformat. Den ble murt i en variant av flamsk munkeforband og fuget med en mørtel tilpasset steinfargen.

